

Pic de rouă

Bragagiu

Ceața furișată-n noapte
S-a-ncărcat întreagă-n Lună
Și-i o liniște că poate
Basme viselor să spună.

Greieri torc fire de cântec
Și le țes în țesătură
Vălurândă înaainte
Ca o undă de căldură.

Turmele Crai-Nou își mâñă
Să le-adape-n râu de aștri
Coborând încet la stână
Către zorii reci și-albaștri.

Vremea curge doar pe lângă
Mine și se duce lină
Și mă simt atât de singur,
Și mă știu cu viața plină.

Sunt al păcii strop cuminte,
Un cuvânt de fulg ce pică
Drept pe palma mea fierbinte
Ca frumos ceva să-mi zică.

În căușul de tăcere
Mă topesc în tihă multă -
De cuvânt nu am putere
Doar ascult căci se ascultă.

Lăcrimez spre fericire
Cu-armonia noptii geamăn
Și-s țesut, țesut în fire
De povești fără de seamăn.
Victor Bragagiu